

عنوان مقاله:

بررسی مضامین و عناصر نمادین شیعی در مساجد چوبی آذربایجان از منظر سبک شناسی معماری بومی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کریم حاجی زاده - عضو هیات علمی گروه باستان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

پرویز پورکریمی - دانشجوی دکتری باستان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

خطه آذربایجان در شکل گیری هویت معماری ایرانی- اسلامی و رشد و توسعه آن در چهارچوب تمدن ایرانی و ارایه الگو و تجربیات ارزشمند به سایر نقاط و سبک های معماری کشور، دارای سهم عمده و سابقه کهن و پراهمیتی است. در این میان، مساجد با سازه های چوبی از جمله عناصر معماری هستند که تحت شرایط اقلیمی و بوم آورد آذربایجان به وجود آمده اند. چهل ستون ها و سقف مساجد چوبی آذربایجان با بهره گیری از جالب ترین سبک های معماری پا گرفته در ایران و در دوران شکوفایی معماری عهد صفویه در اصفهان، جلوه های دینی از عبودت بندگان با پروردگار خود را در لایه لایه تنه خود ثبت و ضبط کرده اند. در این راستا، مقاله حاضر درصدد بررسی تجلی عناصر نمادین هنر شیعی در مساجد چوبی آذربایجان است و برای رسیدن به یک جمع بندی جامع درباره عناصر شیعی این مساجد، معماری و تزیینات مساجد چوبی شهرستان مراغه (از جمله مسجد ملارستم، ضریر، زنجیرلی مسجد، مسجد شیخ تاج، ملاعزالدین، سفید، ریحان، قاضی و مسجد جامع مراغه)، مساجد چوبی شهرستان بناب (مسجد جامع مهرآباد، کبود، جامع میدان، اسماعیل بیگ، مسجد زرگران)، مساجد چوبی شهرستان عجب شیر (مسجد قاضی شیشوان، جامع عجب شیر، جامع محمد حنفیه گورآوان)، مساجد چوبی شهرستان آذرشهر (مسجد محراب، مسجد و عمارت چهارسو) و مساجد چوبی شهرستان اسکو (مسجد حاجی ملاعلی، مسجد سیدلر) مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

هنر شیعی، مساجد چوبی، آذربایجان، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710384>

